

Az ilyen jellegű élmények áthatják az emberiség történelmét, ugyanis már a vallási hiedelmek és szentírásaink is tartalmazzák a halálközeli élmények (HKÉ) leírását. A hinduk *Bhagavad-Gitá*-ja olyan konkrétumot ír le, amelyet sok ember tapasztalt meg a 21. században is: „Amikor egy élőlény feladja ezt az anyagi megtestesülést, és belép a lelki világba, feléled lelki teste, és lelki testében szemtől szembe

Pótolhatatlan érzés

Mivel számos pszichológus, orvos, biológus és filozófus foglalkozott már a HKÉ-val, egyre többet tudunk meg az elmúlt évtizedekben annak folyamatairól és fázisairól. Az egyik legkitűnőbb szakértője a témának *Raymond Moody*, aki sorra vette az emberek élményeit és összegezte azokat. Moody szerint a halál beállta után a saját testünket szemlélhetjük meg, és tudatosítjuk magunkban,

érzünk kellemetlenséget. Ezután meglátunk egy fényt, ami szinte beszippant bennünket, és mintha csak egy alagúton mennénk keresztül, a végén találkozhatunk a már elhunyt szeretteinkkel. Ennél a szakasznál egyfajta párbeszéd is kialakulhat velük, ráadásul telepátikusan! Majd pedig a legjellemzőbb fázis következik: lepereg előttünk életünk filmje, és láthatjuk emlékeinket, jó és rossz döntéseinket, míg végül mély erkölcsi

Ezért szinte soha nem találta a helyét gyermekkorában, és számos lelki problémája volt az iskolától kezdve a barátkozáson keresztül a családi vitákig. Míg ő tanulni akart és egyetemre menni, addig szülei azt mondták neki, hogy egy olyan jól kereső hindu férfihoz kell hozzámennie, akivel biztosítva vannak az alapvető létszükségei. A nő folyamatosan csalódásokat okozott édesapjának, aki bár szerette a lányát

Szeretet és szabadság a halál után

Egységélmény testen kívül

Akik halálközeli élményt éltek át, azok sokszor úgy térnek vissza az életbe, hogy teljesen másként látják a világot. Máshogyan állnak az élethez, a családdhoz, az egész emberiséghez, amit végül egységes Egységként látnak. Külföldi és magyar tapasztalatokat is olvashatnak cikkünkben.

következtetéseket is levonhatunk belőlük. A családtagokkal együtt egy olyan lény is megjelenhet, akit Istennek, Őrangyalnak vagy Fénylénynek neveznek. Ebből a fényből mélységes megértés és szeretet árad. Ez az a határ, amit viszont nem léphetünk át, mondván, hogy még nincs itt az időnk és visszatérünk a testünkbe. A legfontosabb pont a leírhatatlan szeretet érzése, ugyanis bár vannak szkeptikus és tudományos magyarázatok arra vonatkozóan, hogy hogyan idézhetünk elő mesterségesen – drogokkal és agyi stimulációval egyaránt – HKÉ-hoz hasonló élményeket, ezt az érzést semmi sem tudja pótolni. A halál határmezsgyéjéről visszatért személy élete is megváltozik, és megérti a világ összefüggéseit. Megszületik az Egységélmény.

Csodálatos gyógyulás

Számos olyan végstádiumú betegség van, amiből sajnos az emberek nem tudnak meggyógyulni, így szinte csodaként tartják számon, ha esetleg kivételes eset történik. *Anita Moorjani* története nem csak ebből kifolyólag fantasztikus, hanem mert a gyógyulása előtt átélte a HKÉ élményt, ráadásul igencsak részletesen. Anita egy olyan hindu családban nőtt fel, ahol a szülők választanak gyermekeiknek párt és a nőnek alá kellett rendelnie magát a férfinak.

és féltette, de túlzottan a saját akaratával és döntéseivel akarta befolyásolni gyermeke életét. Ez a sok megfelelési kényszer és stressz okozta részben Anita később kialakuló rákját. Mindazonáltal időközben rátalált a szerelem, és 1992-ben, amikor a harmincas éveiben járt, megismerkedett a későbbi férjével, *Danny*-vel. Mire három év múlva összeházasodtak Anita apja elhunyt, így ezt a számára fontos eseményt már nem láthatta és ettől is gyötörte a bűntudat. Az évek alatt minden jól ment, kivéve azt az egy dolgot, hogy gyermekük nem született, és kiderült, hogy a Anitának nem lehet gyermeke. Újabb sokkoló hír következett: egyik barátnője, majd sógora is rákos lett, és hiába kezelték őket az orvosok, mégis elhunytak idővel. 2001-ben aztán Anitát is utolérte a betegség, és egy csomót találtak a nyakában. Hiába mondták neki, hogy azon nyomban kezdjen neki a kezeléseknak, ugyanis elutasította azokat, mert látta, hogy a hozzá közel álló embereknek sem értek semmit. Ezért kipróbálta az alternatív gyógyászati kezeléseket, amik viszont szintúgy nem hoztak semmilyen pozitív eredményt. A nő rettegett és félt a haláltól, nem hitt a gyógyulásban, így önmagában is gerjesztette a negatív folyamatokat. Hamarosan rájött, hogy a betegség a lelki eredetű problémákhoz volt visszavezethető: az állandó stressz, a megfelelési kényszer, az aggodalom, az ön-bíráskodás, a félelem felőrölte az erejét, ráadásul nem tudta megélni a nőiességét sem. Végül beadta

Anita Moorjani a gyógyulása előtt átélte a HKÉ élményt, ráadásul igencsak részletesen

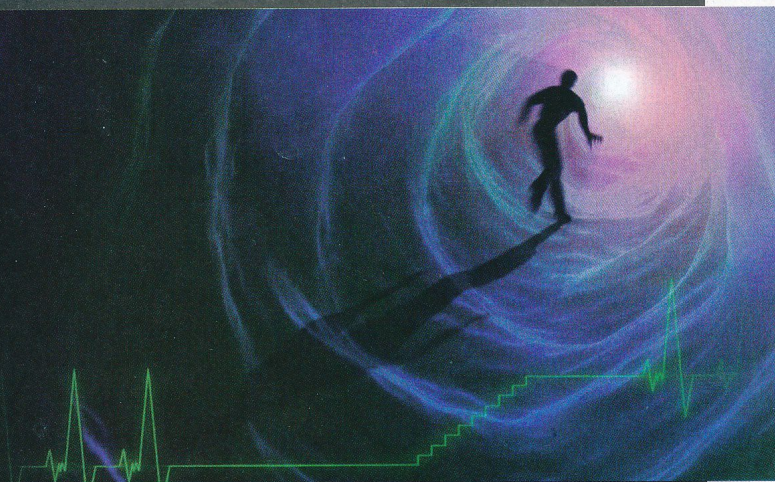
láthatja az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Hallhatja és beszélhet is vele.” Az élményt átélők szintén hasonló transzcendens tapasztalatokat szereznek. A visszatérés sokszor pedig csodálatos.

hogy meghaltunk. Láthatjuk a környezetünket, hogy hol vagyunk, és a körülöttünk lévő embereket is, sőt, egyesek még azok gondolatait és érzéseit is tudják. Áthat bennünket a lebegés állapota, és bár meghaltunk, mégis nyugodtak vagyunk és nem

Öngyilkosok és a HKÉ

Érdekes módon azok is élnek át HKÉ élményt, akik saját kezükkel próbálják meg életüket kioldani. Ezek az emberek nem értették, hogy a halál beállta után mi történik velük, és frusztrációt éreztek. Bár a testükön kívül találták magukat, mégis kellemetlenül vették tud-

másul a történeteket. Amikor azonban visszatérnek, akkor rájönnek, hogy életük több, mint ahogy eddig gondolták, és pozitív irányba változik meg az életszemléletük is. Ezek az emberek többet nem próbálkoznak meg az öngyilkossággal.

a derekát, és visszatért a modern orvosláshoz, de már túl késő volt, ugyanis egyetlen kezelés sem segített rajta, és a végstádiumban volt. A rák az egész testében elterjedt, és hamarosan az összes szerve leállt, így kómába esett. Ez alatt olyan HKÉ élményben volt része, ami megdöbbenően részletesnek bizonyult. Amikor elhagyta a testét, akkor látta a távolban lévő családtagjait és szeretteit, továbbá minden gondolatukat. Úgy érezte, mintha felébredt volna egy rossz álomból, majd a tér és az idő korlátjai eltűntek. A szabadság érzése áthatotta Anita lelkét,

majd, amikor a másik birodalomba került, a feltétel nélküli szeretet határtalansága hatotta át. Úgy vélte, hogy Isten nem egy lény, hanem a létezés állapota. Itt nem volt bőrszín, kultúra vagy vallás, de mégis tovább létezett, és hatalmasabbnak érezte magát, mint valaha az életben. Tudatosult benne, hogy mindannyian összeköttetésben vagyunk egymással, mert minden a végtelen egészhez tartozik. Az Univerzum él és a részei vagyunk mi magunk is, annak kifejeződései. Mindannyian Egyek vagyunk, és hatással vagyunk a nagy egészre. Azt is megértette,

hogy a rákot nem büntetésként kapta – mint ahogy eddig a karma tana és a vallása miatt hitte –, hanem minden pillanatban végtelen számú lehetőség rejlik, és ahol éppen van, az a döntéseinek és a gondolatainak eredménye. A

számos negatív gondolat magá teremtette meg a rákot az életében. A nő szerint a HKÉ során azzal az egyetemes energiával kapcsolódunk össze, ami által rájövünk, hogy mind Egyek vagyunk. Anita harminc óra elteltével jött ki a kómából. Mindössze négy napon belül körülbelül 70%-kal csökkentek a testében lévő daganatok, és öt héten belül rákmentes lett, ami orvosi csodának számított, így kiengedték

a kórházból. Az élmény után új szemmel nézte a világot, mert mindenhol Isten nagyszerűségét látta. A történetek mélyebb okait kereste, már nem érdekelték a felszínes dolgok, amivel annyi ember törődött a világon. Sokkal nagyobb empátiával rendelkezett, együttérzőbb lett, és már a haláltól sem félt, mert tudta, hogy van folytatás. Minden félelme eltűnt, és úgy vélte, hogy minden probléma, ami a világunkban van, az önmagunk elítéléséből és gyűlöletéből fakad. Negativitásával saját magát bántotta, és saját magát nem tudta elfogadni sem. Ezekből jön létre a félelem, a háborúk és más szörnyűségek is. Amennyiben mindenki Egységként létezne, akkor a világ sokkal szeretetteljesebb hely lehetne.

Végtelenségünk megtapasztalása

Anita Moorjani végül egy fórumon osztotta meg a HKÉ élményeit, amire sokan felfigyeltek, és ezt követték a rádió- és tévéadások, majd pedig egy könyv megírása is. Élménye óriási hatással volt az emberekre, és millióknak segített átvészelni a nehezebb időszakokat az életükben. Nem ő az egyetlen, akinek hasonló egységélménye volt a HKÉ során, mert számos helyen találkozhatunk ilyen beszámolóval, ez alól Magyarország sem kivétel. A cikk szerzője találkozott egy hölgygel, aki hasonlókon esett át 23 éves korában. Zsuzsanna úgy véli, hogy mivel mindannyian lélekkel bíró lények vagyunk, ezért egy nagy Egészhez tartozunk. Olyan ez, mint ahogy egy homokdűne is felépül a porszemekből, de dűne is csak akkor keletkezik, ha ezek a porszemcsék összeállnak. A HKÉ élménye egy éjjel történt, amikor arra ébredt fel, hogy fuldoklik és nem kap levegőt. Hirtelen lebegő érzés hatotta át, és egy alagútszerű spirálba kezdett el száguldani, ami sötét volt, de valami megvilágította a falát. Ő maga volt az, mert egyfajta fényként érezte a formáját. Eközben információk tömkelege szakadt rá, miszerint ahová most került, az az igazi valóság, és a fizikai élet csak egy szakasz a nagy egészből. Úgy érezte, hogy valójában hazatért és a boldogság hatotta át. Végül visszahuppant a testébe. Évekkel később kiderült, hogy hajlama van a vérrögzépedésre, és valószínűleg ez a probléma merült fel azon az éjszakán is a szíve mellett. Visszatérve az életbe, úgy érezte, hogy feladata van, amit még meg kell oldania, és már nem tudott úgy nézni embertársaira, mint ahogyan eddig, mert látta, hogy az anyagi világ rabjai, és nem is sejtik, hogy mindenkinek mennyire fontos szerepe van az Egységben. Akár Anita, akár Zsuzsanna élményeit vesszük alapul, úgy tűnik, hogy mindannyian egy nagy műalkotás részei vagyunk, akik eljátsszák a saját szerepeiket.

MISKOLCI LÁSZLÓ

Az Univerzum él, és a részei vagyunk mi magunk is